

<http://www.mouseviator.com>

Prohlášení autora:

Tento a další dokument, které jsou dostupné na výše uvedené adrese (dříve také na <http://mousepress.ic.cz/>) jsou výhradně mým osobním výtvozem a Divadlo Spejbla a Hurvínka **nenese žádnou zodpovědnost** za jejich obsah! Rovněž, pokud čtete nějaký příběh, který se tváří „výchovně“ nebo jako „vzdělávací“, vezměte prosím na vědomí, že může obsahovat chybné informace, jakkoli je píšu dle svého nejlepšího vědomí, svědomí a znalostí.

Vítám Vás, čtenáře tohoto a dalších dokumentů, které je možné stáhnout z výše uvedené adresy. Tento dokument smíte použít k pobavení sebe samých či svých přátel. Pro osobní potřebu si můžete dokument vytisknout a archivovat jej v elektronické či tištěné podobě.. Vše co není tímto textem povoleno je zakázáno! Nesmíte tedy například měnit, kopírovat, jakkoli zveřejňovat nebo vydávat dokument nebo jeho část za vlastní. Všechny dokumenty nalézající se na výše zmíněné internetové adrese jsou poskytovány zdarma a jsou vytvářeny pro mé osobní potěšení a k pobavení ostatních, neb Spejbla a Hurvínka mám velmi rád.

Autor, Radek Henyš

Část 7. - Bouřky

(Hurvínek chce jít s Máničkou pouštět draka za bouřky..., parádní nápad, kdy jim pan Spejbl může udělat přednášku na téma, proč je to špatně.)

Hurvínek: Podívej se támhle do toho šuplíku Máni, tam by mohl být.

Mánička: (přehrabuje šuplík) Kdepak Hurvínku, tady také není.

Hurvínku: A co v té skřínce pod ním?

Mánička: Tady v téhle?

Hurvínek: Ano, v té.

Mánička: Tady je akorát spousta krabic, o něco méně o něco menších krabic a pak taky pár krabiček.

Hurvínek: Tak se podívej do nich.

Mánička: Do těch krabiček?

Hurvínek: Třeba i do těch o něco menších než větších krabic, kdyby nebyl v těch krabičkách.

Mánička: A co to vůbec máte s těmi krabičkami?

Hurvínek: Co by s nimi mělo být?

Mánička: Proč máte všechno v krabičkách? To je mi nějaký podivný úložný systém.

Hurvínek: Ten taťulda používá od té doby co viděl na internetu tu přednášku, prý to kopíruje uložení informací v mužském mozku.

Mánička: Jakou přednášku?

Hurvínek: Jaký je rozdíl mezi mozkiem ženy a mozkiem muže.

Mánička: Jo, a jaký je, ten rozdíl?

Hurvínek: Prosím tě, neřeš teď rozdíl v mužských krabičkách a ženských drátech a radši ho najdi!

Mánička: Ten rozdíl? Proč bych ho hledala, když už o něm přednášeli. Nebo oni ho zase ztratili?

Hurvínek: Neztratili, to spíš my ztratili...

Spejbl: Ahoj děti, copak to tu hledáte, copak jste to ztratili?

Mánička: Asi rozdíl mezi mužským a ženským mozkiem pane Spejble.

Hurvínek: Ale kdepak, ztratili jsme pojem o tom, co jsme původně hledali, tedy alespoň Mánička. To já, já pořád vím.

Spejbl: A co jste tedy hledali? Rozdíl mezi mozky hledat nemusíte, ten už našli a byla o tom ta pěkná přednáška...

Hurvínek: Provázek!

Mánička: Tak se jmenovala, ta přednáška?

Hurvínek: Ale né, ten jsme přeci hledali.

Mánička: A no jo, máš pravdu. Provázek to byl pane Spejble, co jsme hledali.

Spejbl: Provázek?

Hurvínek: Sím ano. V které je krabici, ten provázek?

Spejbl: Tady v téhle myslím. Počkej, podívám se tam. A vidíte, je tu. K čemu vůbec potřebujete, takový provázek?

Mánička: Prosím, my k němu potřebujeme přivázat draka.

Spejbl: Draka? K tomuhle provázku? To musí být nějaký mrňavý drak, vždyť tenhle provázek by neudržel ani Žeryka.

Hurvínek: My máme jen papírového.

Spejbl: Žeryka, od kdy?

Mánička: Ale né Žeryka, draka!

Spejbl: Co je s drakem?

Hurvínek: Je papírový. A na toho nám bude ten provázek stačit, abychom ho uvázali a pustili.

Spejbl: Proč ho chcete vázat, když ho hned zase pustíte?

Mánička: Přeci aby nám neuletěl moc daleko.
Spejbl: Jo tak vy ho chcete jen tak venčit?
Hurvínek: Nebo spíš pouštět tatí.
Spejbl: Aha to je takový ten papírový, jak na špagátě tahá slabší povahy po louce, když zafouká vítr, třeba ze čtvrté příčle Baufortova žebříku?
Mánička: Z jakého žebříku?
Spejbl: To je jedno děti. To si najdete na internetu. A to ho chcete jít pouštět dneska? Toho papírového draka?
Hurvínek: Sím ano.
Spejbl: Když se venku čerti žení?
Mánička: Nějaká svatba vám přeci nevádí pane Spejble. A my jim taky nebudeme překážet.
Spejbl: To se jen tak říká Máničko. Já se jen ptal, zda to myslíte vážně, jít pouštět draka teď, když je obloha zatažená a černá jak obrazovka počítače po splatnosti účtu za elektriku, žano. Jinak řečeno, když za humny je bouřka?
Hurvínek: Tak alespoň bude dobře foukat tatí!
Spejbl: Foukat? Ano to bude, to se při bouřkách jaksi stává. A nechtěli by jste si s sebou vzít ještě třeba ježka v kleci?
Mánička: Co bychom dělali s ježkem v kleci pane Spejble?
Hurvínek: Že bychom ho přivázali pod toho draka?
Spejbl: To ne, ten by se vám hodil, kdyby vám ten drak na chycení blesku nestačil, že by to jako šlo lépe s tím ježkem v kleci...
Hurvínek: Proč bychom chytali blesky tatí?
Spejbl: A co jiného se asi dělá při bouřce?
Mánička: To nevím, já jsem tedy ještě moc lidí v bouřce chytat blesky neviděla.
Spejbl: No, no právě, že neviděla! Protože to nikdo nedělá, že ano.
Mánička: A stejně, jak by jim v tom pomohl ježek v kleci?
Spejbl: Přeci protože je kovový.
Mánička: Jo vy myslíte tohohle, ale toho nemáme, toho má zrovna půjčeného Červenáček. Jak vlastně, že se na kovového ježka chytne blesk?
Spejbl: Ne jen na ježka Máničko...
Hurvínek: Třeba i na kovovou krávu, vid' tatí.
Spejbl: Na cokoliv kovového, nebo přesněji řečeno, vodivého.
Mánička: Proč ale máme chytat blesky, když to nikdo jiný nedělá?
Hurvínek: No tatí, když jsme původně chtěli pouštět draka a ne nic chytat?
Spejbl: Samozřejmě, že nebudete chytat blesky...
Hurvínek: Tak proč jsi o tom začal?
Spejbl: Chtěl jsem vás jaksi s nadhledem navést k tomu, jak špatný nápad je jít pouštět za bouřky blesky...
Mánička: (se uchichtne)
Spejbl: Tedy vlaky, vlastně draky, žano.
Hurvínek: Proč?
Spejbl: Neb by jste právě mohli chytit blesk, mohl by do vás uhodit!
Hurvínek: Tak budeme ho chytat, nebo on do nás bude tlouct?
Spejbl: Blesk by uhodil do vás!
Hurvínek: To by asi bolelo.
Spejbl: No to si piště!
Mánička: Nestačí, když si to budeme pamatovat? Já s sebou nemám sešítek.
Spejbl: Samozřejmě že stačí. Ono to bude i lepší, když si ty taháky stejně netaháš pořád s sebou, Máničko.
Hurvínek: No jo, ale co máme teda dělat, aby do nás blesk neuhodil?
Spejbl: Copak to není jasné? Žádného draka pouštět nepůjdete a zůstanete hezky doma!
Mánička: A co kdybychom nebyli doma?

Spejbl: Tak by jste byli někde jinde, nebo co jako?
Hurvínek: Co bychom měli dělat, kdybychom nebyli doma. Kdybychom třeba už byli venku, pouštěli draka, a najednou, z čistého nebe, kde se vezme, tu se vezme, bouřka.
Mánička: Ano pane Spejble, co pak?
Spejbl: Tak především, žádná bouřka, ani ta nejzákeřnější, se jen tak z čistého nebe, se to, žano, kde se nevezme tu se nevezeme. Někdy sice může přijít velmi rychle, ale to by jste na obloze viděli. Buď přijde odjinud, ale i kdyby se měla utvořit přímo nad vámi, tak se nejdřív musí utvořit veliké kupovité mraky. A toho si snad všimnete.
Hurvínek: Snad ano.
Mánička: Ale co pak udělat?
Spejbl: Možná si nejdřív řekneme, co určitě nedělat.
Hurvínek: Nepouštět draka!
Spejbl: To záleží...
Hurvínek: Na čem tatí?
Spejbl: Jestli ta zničehonic bouřka je ještě někde kousek opodál, nebo jestli už vám prší na hlavu.
Mánička: A kdyby byla ještě za rohem?
Spejbl: To už je hodně blízko, to bych toho draka radši pustil.
Hurvínek: Ježkovy oči...
Mánička: Jsou v kleci s ježkem Hurvíнку!
Hurvínek: Já jen tak říkám, ježkovy oči, vždyť jsi před chvílí povídal, že za bouřky draka pouštět nemáme.
Mánička: To je pravda, tak jak je to, pane Spejble?
Spejbl: To jsem sice říkal, ale vy jste před chvílí říkali, že situace je taková, že vy jste někde venku, pouštíte draka a za rohem je bouřka. A v takovém případě bych toho draka radši pustil, myslím úplně pustil, ať si klidně uletí.
Hurvínek: Nebyla by ho škoda?
Spejbl: Škoda, škoda by byla kdyby tě kvůli němu uhodil blesk!
Hurvínek: A kdyby byla bouřka daleko?
Spejbl: Tak co?
Hurvínek: Co jako s tím drakem. Také by jsi ho pustil?
Spejbl: Kdyby byla bouřka ještě daleko, tak bych draka sbalil a uklidil se někam schovat, že ano.
Mánička: No jo, ono ale za rohem, to je blízko, ale jak daleko je na bouřku daleko a jak blízko je blízko pane Spejble?
Spejbl: To je dobrá otázka Máničko. Tvrdí se, že bouřka je nejnebezpečnější ve vzdálenosti do 3 kilometrů. A taková minimální bezpečná vzdálenost je alespoň 10 kilometrů.
Mánička: To je hezké, ale copak já s sebou nosím metr?
Hurvínek: Copak ho nenesíš s tím sešítkem?
Spejbl: Metr Máničko nosit nemusíš, stačí hodinky.
Mánička: Hodinky?
Spejbl: Ano, abys sis změřila, kolik uplyne času...
Hurvínek: Čas nám pomůže?
Spejbl: Ano, protože ze školy jistě víte...
Hurvínek: Se ví!
Mánička: Vždyť ještě ani nevíš co Hurvíнку.
Hurvínek: Ale jistě to vím, když to ta'ulda říká.
Spejbl: Jistě to víte oba, že zvuk se pohybuje nějakou rychlostí, že ano. Víte také, co je to blesk...
Hurvínek: To je jeden pes tatí!
Spejbl: Pes, jaký pes?
Mánička: Já myslím, že z komiksu.

Spejbl: Já ale myslím ten na obloze, od bouřky, samozřejmě.
Hurvínek: A to je co?
Spejbl: Co zase?
Mánička: Ten blesk?
Spejbl: Z komiksu?
Hurvínek: Od bouřky jsi říkal.
Spejbl: A co s ním?
Hurvínek: Chtěl jsi nám říct, co že to vlastně je, že to nějak potřebujem k těm hodinkám.
Spejbl: Jo vidíte. Že vy mě vždycky tak zamotáte... (chvilíčku pauza)
Hurvínek: Tak co je to?
Spejbl: Ten blesk, co jako je?
Hurvínek: Sím ano.
Spejbl: Jo ten blesk, no ten je! Abych to řekl tak nějak jednoduše a vy to pochopili, tak je to takový silný elektrostatický výboj v atmosféře, že ano, který je doprovázen čím?
Hurvínek: Hodinkami?
Spejbl: Ale neplácej hlouposti! Když vidíte blesk, tak vidíte co?
Mánička: Ten blesk pane Spejble.
Spejbl: Takže?
Hurvínek: Nevím, takovou jasnou rozvětvenou čáru mezi mraky nebo z mraků až na zem.
Spejbl: Ano, správně, neboli co? Je to třeba i v žárovce...
Mánička: Objímka?
Spejbl: Ale, houby objímka. Světlo přeci. Ta rozvětvená čára, co vidíte, je světlo! Blesk je tedy doprovázen světlem a, no, už jsme o tom mluvili...
Mánička: Zvukem?
Spejbl: Ano, tedy tím, že zahřmí.
Hurvínek: A co s tím mají společného ty hodinky?
Spejbl: Hodinky s tím mají společného to, že když víte, že každý blesk je doprovázen světlem a zahřměním, tedy zvukem a také víte, že světlo se šíří rychleji než zvuk...
Mánička: To víme i ze zkušenosti pane Spejble.
Spejbl: Co?
Hurvínek: No že nejdřív vidíme blesk a až pak slyšíme hrom.
Spejbl: Ano, a z toho právě můžete spočítat, jak je od vás bouřka daleko.
Hurvínek: Vážně?
Spejbl: No ovšem. Rychlost zvuku je známá, takže stačí jen si změřit, jaká doba uplyne od doby, kdy vidíte blesk do doby, než uslyšíte hrom a z toho si snadno spočítáte, jak je bouřka daleko.
Hurvínek: No snadno, to abych s sebou nosil ještě kalkulačku.
Spejbl: Kalkulačku s sebou nosit nemusíš, protože to už někdo kdysi spočítal.
Mánička: A co mu vyšlo pane Spejble?
Spejbl: Vyšlo mu, že když je bouřka vzdálena zhruba na ty 3 kilometry, bude prodleva mezi bleskem a hromem zhruba 9 vteřin. Tedy, když naměříte na hodinkách čas kratší...
Hurvínek: Tak je bouřka za rohem...
Spejbl: Ano, tak je bouřka za rohem. Takže necháte draka uletět a budete hledat nějaký bezpečný úkryt.
Mánička: A když bude alespoň těch 10 kilometrů daleko, tak jaký je pak rozdíl mezi tím když se zablýskne a když slyšíme hrom?
Spejbl: Správně se ptáš Máničko. To pak trvá zhruba 30 vteřin.
Hurvínek: Nebo půl minuty.
Spejbl: No, nebo tak.
Mánička: No jo, ale co když ty hodinky nemáme?
Spejbl: Tak to odhadnete děti. 9 vteřin a 30 vteřin není zas taková doba, aby jste ji poměrně přesně neodhadli.

Hurvínek: To asi odhadneme, ale...

Spejbl: Jaké ale zase?

Hurvínek: Ale já vlastně úplně nevím, proč je ten blesk tak nebezpečný, když by mi teda dal tu facku?

Spejbl: Když by ti dal facku? To trochu podceňuješ, to by byla...

Mánička: To by asi byl pořádný plýskanec, vidíte pane Spejble?

Spejbl: To je vám děti taková rána, že rána od boxera je proti tomu láskyplné pohlázení. Blesk je velmi silný elektrostatický výboj, elektřina, proto je nebezpečný. Sice existuje pár lidí, kteří zásah bleskem přežili, ale většinu lidí to usmrtí.

Hurvínek: To musí být tedy pořádná šlupka.

Spejbl: To se ví. Elektrostatický výboj, tedy i blesk, je rozdíl elektrického potenciálu mezi dvěma místy. V případě blesku mezi dvěma mraky a nebo mezi mraky a zemí. A v případě takového průměrného blesku je ten rozdíl až miliarda voltů! Tak si představte tu šlupku, když v elektrické zásuvce je to nějakých 220. Proto je tak nebezpečný.

Mánička: Páni, miliarda voltů...

Hurvínek: To teda, kdyby to byla miliarda korun...

Spejbl: Tak co, ta by zas něco vážila, to bys taky nechtěl, aby ti spadlo na hlavu!

Hurvínek: To asi ne, ale...

Spejbl: Ale co?

Hurvínek: Za to by bylo draků...

Mánička: Prosím tě, co s nimi? To bys je ani do konce života všechny nevypustil.

Spejbl: Nechcete se vrátit k tématu? Blesk je nebezpečný, protože je tak silný a protože když už uhoď, tak hledá nejjednodušší cestu k zemi, nebo k nějakému místu, pomocí nějž by se ten velkánský rozdíl potenciálu, ta miliarda voltů, vyrušila. Aby se srovnal rozdíl mezi mraky a zemí. Většinou to bývá nejkratší možná cesta. No a když tam stojíte s drakem v ruce, nejspíš na vás ještě prší, je velká šance, že ta cesta povede skrz vašeho draka a skrze vás.

Hurvínek: Aha, proto ho radši nechat letět.

Spejbl: Ano.

Hurvínek: A ladit televizní anténu za bouřky asi také nebude nejlepší nápad, vid' tatí?

Spejbl: Pokud nechceš vyhrát Darwinovu cenu, tak nebude.

Mánička: A co ještě?

Spejbl: Co ještě?

Mánička: No říkal jste, že si nejdřív řekneme, co za bouřky určitě nedělat. A řekli jsme si, že pořádání drakiád ani pobíhání po střeše s televizní anténou v ruce není nejlepší nápad...

Spejbl: Ano, to není.

Hurvínek: A co je ještě podobně špatný nápad?

Spejbl: Co? Dá se jich vymyslet hodně. Vy dva by jste v tom určitě vynikli. Blesk je hlavně o elektřině, takže se budeme vyvarovat používání jakých věcí?

Mánička: Elektrických?

Spejbl: Těch taky, ale obecně řečeno?

Hurvínek: Elektroniky?

Spejbl: Tak jsem to nemyslel. Blesk je elektrický výboj. Je to o elektřině. Nechceme, aby nás to jaksi tento, jako když strčíte kroužtko do zásuvky...

Hurvínek: Pošimralo?

Mánička: Koplo?

Spejbl: Ano, o žádné šimravé kopance nestojíte. Proto se budete vyvarovat...

Hurvínek: Kroužitek!

Spejbl: Šmankote, ne jen kroužitek, ale všech vodivých věcí!

Mánička: Takže asi nepoužívat žádné kovové věci, že pane Spejble?

Spejbl: Ano, nebudete běhat a cinkat klíčkama, nebudete se držet kovového zábradlí a vůbec radši zahodíte kovové věci, co držíte v rukou.

Hurvínek: Třeba oštěp.

Spejbl: Nebo?

Hurvínek: Nebo kombajn.

Mánička: Copak udržíš kombajn Hurvíнку?

Hurvínek: Kovový model třeba ano.

Spejbl: Nedělej si šprt'ouchlata a vymysli nějaký reálný příklad.

Hurvínek: Tak pluh tatí.

Spejbl: Jaký pluh?

Hurvínek: Kovový, na plení.

Spejbl: Já se tě mě se zdá ty povídky Šimka a Grossmana před spaním zatrhnu! Ale dál, krom elektrických spotřebičů a kovového všelichos, že ano, není moudré používat třeba ani plynové spotřebiče, protože u nich by ještě při zasažení bleskem nejspíš došlo k čemu?

Mánička: K čemu pane Spejble?

Spejbl: To se ptám já!

Hurvínek: Asi k zapálení toho plynu...

Spejbl: No vidíš, pro jednou to pálí i tobě. A to by mohlo vést až k čemu, to zapálení plynu... no... k v...

Hurvínek: K vychladnutí párků, protože když se plyn zapálí a spotřebuje, tak se pak na něm nedaj vařit párky.

Spejbl: Šmankote, k VÝBUCHU přeci! A k tomu za chvíli dojdu já, se mi zdá, i bez zasažení bleskem. A to by nějakému zásahu bleskem nijak nepřidalo, že ano.

Mánička: Kdyby jste vybuchl?

Spejbl: Copak já, kdybych vybuchl, ale hlavně ten výbuch plynu, by vám při zasažení bleskem, nijak to, že jo, nepomohl.

Mánička: Dobrá pane Spejble. Tak jsme na louce a pouštíme draka, najednou, kde se vezme, tu se vezme, je tu bouřka. Tak my necháme uletět draka, zahodíme klíče...

Spejbl: Klíče nezahodíte, co potom, bez nich, ale schováte si je do kapsy, nebo třeba do batohu!

Mánička: Tak klíče si schováme do batohu, ale ostatní nepotřebné kovové věci...

Hurvínek: ...jako televizní antény, golfové hole, zábradlí...

Mánička: ...ty zahodíme.

Hurvínek: A z kombajnu seskočíme...

Spejbl: Co do toho zase pleteš kombajn? Copak vy chodíte, tedy jezdíte pouštět draka v kombajnu?

Hurvínek: My třeba ne taťulínku, ale někdo by klidně mohl...

Mánička: To je fakt pane Spejble, tak aby věděl, že má z toho kombajnu seskočit, kdyby ho měl a četl nás.

Spejbl: Děti, kdyby ten někdo měl při pouštění draků kombajn a přišla na něj bouřka, tak se do něj schová!

Hurvínek: Ta bouřka?

Spejbl: Ten někdo, kdo má ten kombajn, samozřejmě!

Hurvínek: Neříkal jsi, že se máme držet dál od všech kovových věcí?

Spejbl: Že se nemáte držet kovových věcí, jako například hromosvodu nebo kombajnu zvenčí. Uvnitř v kabině je ale kombajn bezpečný, stejně jako například automobil.

Mánička: Automobil je za bouřky bezpečný pane Spejble?

Spejbl: Ano Máničko. I když je zde šance, že do jeho plechové karoserie blesk uhoří, neb je dobře vodivá, vy jste uvnitř dobře odizolovaní a tudíž v bezpečí. Blesk přejde přes karoserii a pneumatiky do země. Musíte ovšem dát pozor...

Hurvínek: Abychom měli pneumatiky, protože kdybychom neměli pneumatiky, tak po nich blesk do země nesjede...

Spejbl: Nesjede, ale sjede...

Hurvínek: Když nebudu mít na kombajnu pneumatiky, tak po nich blesk nesjede, to mi nikdo nevymluví taťulínku.

Spejbl: Kdybys mě nechal domluvit. Nesjede, tedy po těch pneumatikách, když je nebudeš mít, že ano, ale sjede, po jiné části konstrukce, toho auta. Jde o to, že kabina je od té karoserie většinou izolovaná všemi těmi koberečky, polstrováním, sedačkami a tak a proto jste uvnitř v bezpečí. Nesmíte ovšem například strkat hlavu z okýnka a vystavovat se tak přímému zasažení bleskem!

Mánička: Máme prostě sedět uvnitř zavření jak dědeček zapomenutý v autě před nákupním střediskem.

Spejbl: Ano, pak budete před bouřkou poměrně dobře chráněni. Musíte ovšem dát pozor, kde to auto zaparkujete.

Hurvínku: To abychom ho pak před tím supermarketem našli, že tatí?

Spejbl: Ale né...

Mánička: Ony jsou nějaká místa, kde se nesmí za bouřky parkovat?

Spejbl: Ano.

Hurvínek: Nebo jen omezeně, vid' tatí. Jako před nákupním střediskem, jen dvě hodiny v kuse.

Spejbl: Kdepak. Kvůli tomu to není.

Mánička: A kvůli čemu?

Spejbl: Při bouřce vás děti totiž neohrožuje jen úder blesku, ale i silný vítr, který může způsobit padání větví ze stromů, nebo vyvrácení celých stromů, že ano.

Hurvínek: Nebo do nás může nabourat větrem poháněný samovolně říditelný nákupní košík, na tom parkovišti!

Spejbl: Nebo tak, že ano. A taková nehoda je mnohem více pravděpodobná, než že vás zasáhne blesk. Proto není dobré jí chodit naproti a tudíž neparkovat auto kde? S ohledem na toto nebezpečí?

Hurvínek: Před tou garáží na nákupní košíky.

Spejbl: S ohledem na nebezpečí spadnutí toho stromu, myslím.

Hurvínek: V parku!

Mánička: Případně v lese.

Spejbl: Tam nesmíte parkovat ani normálně. Ale obecně, v blízkosti stromů nebo třeba i stožárů. Prostě tam, kde hrozí, že by na to auto a tedy i na vás uvnitř mohlo něco spadnout.

Hurvínek: Takže takový kombajn na louce je docela fajn, tam na něj nemá co spadnout.

Spejbl: Ano, tam na něj sice nemá co spadnout, ale zase je u něj větší riziko zásahu bleskem.

Mánička: U všech kombajnů, nebo jen u toho našeho?

Spejbl: U jakého vašeho?

Hurvínek: Jak se v něm teoreticky schováváme na louce, jestli jen on má takovou elektrizující přitažlivost?

Spejbl: Tak oproti autu asi každý kombajn, kort, když je na louce.

Mánička: A proč?

Spejbl: Myslete trochu. Jde přeci o tu elektrickou vodivost. Takový kombajn je větší než obyčejné auto. A ještě ke všemu, pokud bude na louce, jako jediný vodivý předmět, no tak kam asi uhoří blesk? Když už uhoří na té louce, bude to s největší pravděpodobností do toho kombajnu.

Hurvínek: Ještě že ho tedy vlastně vůbec nemáme.

Spejbl: No jen se tak neraduj. Když nemáte kombajn, tak jste na té louce zůstali s Máničkou sami, tak do koho asi uhoří blesk, když tam nebude nikdo jiný než vy?

Hurvínek: Do Máničky.

Mánička: Cože, proč do mě? Ať si uhoří do tebe!

Hurvínek: Jsem jen chtěl být galantní, u jídla chceš být taky první.
Spejbl: Do jednoho z vás určitě. Do koho, to je už spíše otázka náhody.
Hurvínek: Copak já jsem ale ze železa, aby do mě mlátil blesk?
Mánička: To ne, ale ze dřeva, a to když navlhne, tak taky vede elektrický proud!
Spejbl: Nechte už toho pošťuchování. Lidské tělo přeci z asi 70 procent tvoří voda a ta je co?
Mánička: Mokrý.
Spejbl: Ve vztahu k elektřině, samozřejmě.
Hurvínek: Vodivý.
Spejbl: Ano. Takže do vás může uhodit blesk. Proto když skončíte, jako v tomto příkladě, sami dva na louce, za bouřky, tak nebudete co?
Hurvínek: Nebudeme pít, abychom v sobě neměli ještě víc vody.
Spejbl: To vás tak zachrání, ta třetinka matonky, když budete od hlavy k patě zmáchaní deštěm.
Mánička: Nepomůže, vidíte?
Spejbl: Ovšem že ne. Nebudete se držet blízko za ruce a ani blízko sebe. Ať už jste tam dva, nebo je vás tam dvacet.
Mánička: Jéé, to se ale budu sama bát.
Hurvínek: Proč se nesmíme za bouřky tulit tatí?
Spejbl: Protože tak tvoříte větší vodič. Navíc, pokud by někoho blesk zasáhl, „dostanete“ to, abych tak řekl všichni. To je jako když se ve skupince chytíte elektrického ohradníku na krávy, žano. Největší ránu pak dostane ten poslední, přes kterého se ten proud uzemní.
Mánička: Když tedy ale nemáme ten kombajn, do kterého bychom se schovali, ani auto, tak co máme dělat?
Hurvínek: No tatí, už víme, co nemáme dělat, ale musí být přeci něco, co dělat můžeme, aby si ten blesk vybral jiný...
Spejbl: Dřeviny?
Hurvínek: Koho?
Spejbl: To jsi chtěl říct ne? Že musí být něco, aby si ten blesk vybral jiný dřeviny. Ale jak toho docílit, že?
Mánička: Jak toho docílíme?
Spejbl: Jak toho docílíte? No jak? Zkuste popřemýšlet...
Hurvínek: To už jsme dnes zkoušeli a zatím to vedlo jen ke kombajnu tatí.
Spejbl: Držte se pořád té, jak jsme se o ní bavili...
Mánička: Já myslel že železa se právě držet nemáme?
Spejbl: Toho úplně ne, ale té vodivosti, že ano. Blesk se potřebuje tak nějak uzemnit, a to udělá přes nějakou vodivou věc. Jelikož i člověk je v takovém případě vodivý, není vhodný aby byl tedy za bouřky jediným, ne snad ještě ke všemu nejvyšším objektem v okolí. Proto není nejšťastnější skončit za bouřky na louce, kde budete nejvyššími „hromosvody“ v okolí!
Hurvínek: No jo, ale kombajn nemáme, takže už jsme tak skončili, takže co teď?
Spejbl: Když už se vám to stane, tak je nejlepší tu bouřku přečkat v podřepu s nohama a rukama u sebe.
Mánička: A nebylo by lepší si lehnout pane Spejble? Abychom tedy nebyli ti, co z té louky nejvíce vyčnívají?
Spejbl: Nebylo Máničko.
Hurvínek: Jak to že ne tatí? Když si lehnu, tak možná i tráva bude vyšší a já z ní nebudu vyčnívat.
Spejbl: To máš sice pravdu, ale zase když si lehnete, bude v kontaktu s promáčenou a tudíž vodivou zemí celým svým tělem. Takže zase budete skvělým vodičem. Ne, to riziko zásahu snížíte nejlépe tak, že budete mít pokud možno co nejmenší výšku a budete v

kontaktem se zemí co nejmenší možnou částí těla. Tedy v podřepu s nohama a rukama u sebe.

Mánička: To budeme za chvíli jak zmoklé slepice!

Hurvínek: Zase ale lepší než smažené slepice Máničko.

Mánička: To je fakt.

Spejbl: No, a teď když to víte, tak mi jistě dokážete vymyslet ještě pár příkladů, míst, na kterých se před bouřkou určitě neschovávají.

Hurvínek: Třeba tam, no, na tom vrcholku...

Spejbl: Vrcholku čeho?

Hurvínek: Eifelovy věže!

Spejbl: Šmankote...

Mánička: Já nevím co šmankotujete pane Spejble, v tomhle má Hurvínek určitě pravdu.

Spejbl: To sice má, ale proč pro ten příklad jezdit hned do Francie, že ano, když úplně stačí říct třeba...

Mánička: Aha, vy jste myslel Žižkovskou věž, tu máme hned za humny. To je pravda, tam potkáme bouřku spíš než ve Francii, když to máme takhle doma...

Spejbl: No dobře, v tom máš taky pravdu, ale nebudeme si snad vyjmenovávat všechny výškové stavby světa, že ne? Stačilo říct, když už tedy trváte na těch stavbách, že na střeších výškových staveb. Stejně tak hloupé ale je zdržovat se za bouřky na vrcholcích hor, na holých pláních, loukách a všude podobně, kde, jak jsme si říkali, ze sebe vytvoříte osamocené vodič.

Hurvínek: Aha, a když bychom třeba nebyli přímo na louce, ale ta bouřka by nás chytla až u lesa?

Spejbl: Tak by vás chytla u lesa.

Mánička: A můžeme se do toho lesa před ní schovat?

Spejbl: Ano děti, do lesa můžete. Nejlépe pokud je to nějaký hustý les.

Hurvínek: Proč ne do řídkého?

Spejbl: I do řídkého můžete, ale čím méně stromů, abych tak řekl, tím menší výběr pro ten blesk, do kterého udeří, že ano. Když jste v hustém lese, kde je mnoho stromů, šance, že blesk udeří do nějakého poblíž vás, je podstatně menší, než když jste v aleji se čtyřmi stromky.

Hurvínek: Jo tak, takže schovávat se pod samostatný strom, to také nepřipadá v úvahu...

Spejbl: Ano, osamocené strom také spadá do krabice nevhodný úkryt...

Mánička: Ještě pokud je na vrcholku kopce, vidíte pane Spejble...

Spejbl: Ovšem že, to už si můžete rovnou vylézt na tu Eiffelovu věž, to vyjde skoro nastejno. Ale i když jste schovaní v lese, musíte si dávat pozor na padající větve nebo i celé stromy..

Hurvínek: Myslíš kdyby tam ještě za bouřky pracovali dřevorubci?

Mánička: Jako u nás Hurvínu? Co by tam dělali, vždyť u nás se nepracuje pomalu ani za sluníčka ve dne na dálnici...

Hurvínek: To je fakt, tak že by kůrovec?

Spejbl: Ale kdepak kůrovec nebo dřevorubec. Stejně jako v tom autě, bude při bouřce foukat silný vítr, který může lámat větve nebo i vyvrátit celé stromy. Obzvlášť pak po těch dlouhých vedrech, které tu teď také míváme, kdy jsou stromy vyschlé a slabé. A to nemluvím o tom, že když blesk udeří do stromu, může ho třeba i rozpúlit, to už jste určitě také viděli.

Mánička: Já jsem to viděla ve zprávách, to ukazovali, když se prohnal ten orkán Moravou.

Spejbl: Tak vidíš. To samé se může stát, když se schováte například do nějaké opuštěné, většinou jen už silou vůle držící boudy...

Hurvínek: Že ji ten blesk rozpúlí? Jako v tom komiksu? To by nevadilo, když by obě půlky spadly na stranu...

Mánička: To by to ale nesměla být vnitřní strana...

Hurvínek: To by to musela být vnější strana no...

Spejbl: To by to spíš bylo jako v tom komiksu, kdy se ti to všechno sesype na hlavu. Rozdíl je v tom, že tebe už by pak znova nenakreslili.

Hurvínek: Vždyť kreslenej taky nejsem.

Spejbl: Tak nevyřezali. Ale dál, dalším takovým nebezpečným úkrytem, o kterém třeba i mnoho lidí neví, jsou třeba skalní převisy. Ono to vypadá dobře, neprší na vás, ale chyba...

Mánička: Jaká chyba, pane Spejble?

Spejbl: Pořád v té vodivosti Máničko. Skály jsou vodivé, neb v dešti navlhnou. A lidé se pak schovají pod skalní převis, aby na ně nepršelo a ještě se přitisknou zády k mokré skále a myslí si, že jsou v bezpečí.

Hurvínek: Ale nejsou!

Spejbl: Ale nejsou.

Mánička: To už mohli zůstat ležet na louce v trávě a nemuseli se ještě unavovat běháním do skal, že...

Spejbl: To ano. Ale i kdyby vás bouřka zastihla ve městě a opřeli by jste se venku o stěnu, tak je také to samé. Při bouřce bývá taková průtrž mračen, že po zdích občas teče voda proudem, že ano. To je velmi špatná izolace.

Hurvínek: Já bych spíš řekl, že je pak člověk velmi dobrým vodičem.

Spejbl: To je skoro to samé, jen méně ironicky řečeno. Ale když jsme teď „u vody“, abych tak řekl, kde dále myslíte, že je špatné se zdržovat při bouřce?

Mánička: Asi v aquaparku...

Spejbl: No, a trochu obecněji řečeno?

Hurvínek: Ve vodním světě...

Spejbl: Pro pána krále, u vody přece. Proč myslíte, že jsem před chvílí to „u vody“ zdůraznil?

Mánička: Tak to nesmím chodit při bouřce ani do koupelny?

Spejbl: Myslím u vody v přírodě Máničko, či u nějaké otevřené vodní plochy. Dá rozum, že do koupelny můžeš, pokud to není...

Hurvínek: Pokud to není přírodní koupelna v podobě ešusu s vodou.

Spejbl: Tak nějak. A je to zase z důvodu té vodivosti, proč se budete vyvarovat rybníků a řek, když vám nad hlavou bude matinka příroda metat blesky.

Hurvínek: Prostě všech míst, kde by byl člověk od vody izolovaný asi jako tepláky v potoce...

Spejbl: Což sice při bouřce, když jste venku, úplně nejde...

Mánička: Ale?

Spejbl: Jaké ale?

Mánička: Jsem jen měla pocit, že chcete říct ale.

Spejbl: Tentokrát jsem nechtěl.

Hurvínek: Většinou ale ale chodí po pauzičce.

Spejbl: Já se jen nadechoval. Chtěl jsem ale říct, že když se nad tím, co jsme si říkali zamyslíte, zjistíte, že ani takový stan, ve kterém ležíte na té plátěné podlážce, a třeba ještě na tenké karimatce, není zas tak bezpečný úkryt.

Hurvínek: Proč?

Spejbl: No protože půda pod tím stanem bude brzy nasáklá vodou, jak ty tepláky v potoce.

Hurvínek: Ony tam jsou nějaké tepláky?

Spejbl: Kde?

Mánička: V potoce?

Spejbl: Já nevím. Prvně o tom mluvil Hurvínek, tak tam asi jsou.

Hurvínek: A kdo je tam nechal?

Spejbl: Jak to mám vědět, asi nějaký ten kempista nebo táborník, nebo jak se jim teď říká? Ale nechte tepláky v potoce! Šlo o to, že i do toho stanu může voda prosáknout, ať už tou podlahou, nebo stěnami a rázem se zase koupete ve spoustě vodivé vody.

Hurvínku: Skrze kterou nás může blesk zase pošimrat.
Spejbl: Ano.
Hurvínek: V takovém stanu už chybí jen se ještě držet té kovové konstrukce, vid' tatí?
Spejbl: Jaké kovové konstrukce?
Mánička: Co má ten váš starý stan, to Áčko, jak se mu říká.
Spejbl: Jo tenhle? Dnes už se ale kovové konstrukce nedělají, dnes jsou plastové.
Hurvínek: Já vím, já jen chtěl říct, že by to byl dobrý způsob, jak takový blesk ještě více přilákat.
Spejbl: To by sice byl, ale ne v našem stanu.
Mánička: Jak to, že ve vašem stanu ne?
Spejbl: Protože to naše Áčko, už přeci nemá ani podlážku. Vždyť si vzpomeňte, jak jsem tam tuhle ležel na nafukovacím lehátku, přišla jarní přeháňka a já vyplaval ze stanu dřív než jsem se stačil chytit kovové konstrukce.
(Hurvínek s Máničkou se zasmějí)
Hurvínek: To je vlastně fakt tatí.
Mánička: A jsou ještě nějaká místa, kam se můžeme schovat? Protože zatím to byl jen kombajn, auto a hustý les. To není zrovna moc.
Spejbl: Venku takových míst moc není děti, tam všechno zmokne na to tata.
Hurvínek: A ve městě?
Spejbl: Ve městě jsou nejlepší pevné budovy s hromosvodem. A ve velkých městech se dá schovat i na různých veřejných místech, jako jsou třeba...
Mánička: Supermarkety.
Hurvínek: Jen nezapomenout na dědečka v autě.
Spejbl: Nebo metro...
Hurvínek: Nezapomenout na metro v autě? Jak by jsi schoval metro do auta?
Spejbl: Ale žádné metro, nebudeš v autě, schovávat, ty všechno hned zase zašmodrcháš. Ty se můžeš schovat v metru, před bouřkou.
Hurvínek: A Mánička ne?
Spejbl: Ovšem že Mánička taky.
Mánička: A co ten dědeček?
Spejbl: Jaký dědeček?
Mánička: Co je v tom autě?
Spejbl: V jakém autě?
Hurvínek: Na tom parkovišti, před tím supermarketem, kde jsem se chtěl schovat, ale pak jsem se schoval v metru.
Spejbl: Co by tam dělal, ten děda, v tom autě, na parkovišti, před supermarketem?
Hurvínek: Možná potřebuje nové tepláky, třeba ty v tom potoce byly jeho...
Spejbl: Ty byly moje!
Hurvínek: Tvoje tatí?
Spejbl: No ano. Zapomněl jsem je tam, když jsem si šel dát studený obklad z těch vašich otázek!
(malinká pauza)
A pak třeba taky kina, různé pasáže, obchody, restaurace a hospody. Toho všeho je tady v Praze a i v mnoha dalších městech habaděj.
Hurvínek: A co je s nimi?
Mánička: Že jich je habaděj, říkal pan Spejbl.
Hurvínek: No a?
Spejbl: No B. Jako že to jsou další místa, na kterých můžete ve městě hrát na schovávanou před bleskem.
Hurvínek: Jo tak. Třeba v takové hospodě se mnoho lidí schovává nejen za bouřky a nejen před bouřkou.

Spejbl: To sem teď nepleť. Ona totiž bouřka nemusí být jen v přírodě, ale i proto se někteří lidé to, že jo ... v hospodě, i když je hezky.... Ale to už je na jinou diskuzi.

Hurvínek: (nechápvavě) Bouřka nemusí být jen v přírodě? Jaká tedy bouřka?

Spejbl: Já se tam pudu asi taky na chvíli schovat, když studený obklad zůstal v potoce! Ale nejdřív...

Mánička: Ale nejdřív?

Spejbl: Ale nejdřív zabalíte toho draka zpátky do skříně, pač dneska stejně žádná drakiáda nebude. A zopakujeme si, jak se chovat při bouřce. Takže?

Hurvínek: Jak se chovat při bouřce...

Spejbl: No jo, teď jsem si to probrali, tak to sypte z rukávu.

Hurvínek: Tak když mě bouřka chytí na louce při pouštění draka, a když nemám čas draka sbalit, protože bouřka se kde se vzala tu se vyskytla, tak nechám draka letět, rozejdu se s Máničkou a v podřepu s rukama a nohama u sebe bouřku přečkám.

Spejbl: Správně, a co ty Máničko?

Mánička: Já to samé pane Spejble, jen nebudu balit draka ani ho nenechám letět, protože ho stejně vždycky pouští Hurvínek. Jen budu sedět v podřepu s rukama a nohama u sebe kousek dál od Hurvínka.

Hurvínek: Ovšem kdybychom přijeli v kombajnu, tak se schováme v něm.

Mánička: Nebo v autě, kdybychom přijeli v autě.

Spejbl: Ano, ale budete dávat pozor na co?

Hurvínek: Na padající větve, stromy nebo třeba stožáry.

Mánička: Ovšem to kdybychom s tím kombajnem parkovali u lesa, na louce na nás strom těžko spadne.

Spejbl: A když nebudete mít kombajn a ani auto, tak se schováte kde?

Hurvínek: Kdyby to bylo v přírodě, tak v hustém lese.

Mánička: A ve městě pak nejlépe doma, případně v pevných stavbách s hromosvodem nebo na veřejných místech jako jsou obchody, supermarkety, stanice metra, nádraží, restaurace a jiné hospody.

Spejbl: A kde se určitě schovávat nebudete?

Hurvínek: Když ještě zůstaneme ve městě, tak se nebudeme opírat o zdi, po kterých teče voda jak při jarním tání sněhu, pod osamocenými stromy nebo u stožárů.

Mánička: U osamocených stromů nebudeme ani v přírodě, stejně jako se budeme držet dál od vodních ploch, jako jsou jezera, rybníky, řeky a tak podobně. Nebudeme se schovávat ani pod skalní převisy či se dokonce tisknout na mokré stěny skal a pokud možno nebudeme trčet na vrcholcích hor, loukách či na holých pláních.

Spejbl: Zkrátka a jednoduše se budete chovat jak?

Hurvínek: Aby naše osobnost byla co nejméně elektrizující...

Mánička: Já bych spíš řekla vodivá...

Spejbl: Tak řekněme, aby jste byli pro blesk co nejméně atraktivní. A jak to uděláte?

Hurvínek: Budeme se snažit, aby náš kontakt s vlhkým, mokrým, promáčeným případně jinak vodou zasaženým okolím byl co nejmenší a aby i my jsme byli co možná největším trpaslíkem v okolí.

Mánička: Tím pádem, abychom byli co nejméně vodiví. A to zahrnuje i odhození všech golfových holí, televizních antén, pluhů, koulí na petanque, a jiných kovových věcí, které máme aktuálně při sobě.

Spejbl: A nebudete používat elektronické ani plynové přístroje. Takže nebude ani co?

Hurvínek: Vařit párky?

Spejbl: Žádné párky! Ale dáte si také chvíli přestávku od telefonování, focení těch chytráků které můžete vidět v zrcadle a nekonečného posílání všech těch vašich stavů tam někam na ten Internet, nebo kam to posíláte, že ano.

Hurvínek: No dovol...to já přece nedělám...

Mánička: Já taky ne!

Spejbl:

Právě že vám to zakazují, nebo alespoň říkám, ať si od toho dáte pokoj alespoň při bouřce, pokud si tedy nemůžete pomoci ani jindy. Je pravda, že vy dva v tom ještě nejste tak zdatní, jako jiní, které vídám každý den v tramvaji, za což jsem rád, ale prevence nikdy neškodila, že ano. No, a teď tedy uklid'te toho draka a na bouřku se dívejte z okna. Přes okno si ji můžete i vyfotit a poslat na ten Internet. A já si jdu odpočinout na dvě do hospody, když to nevyšlo s tím obkladem. Přeci jenom v té hospodě je za bouřky tak krásně, snad ještě líp, než normálně, skoro tak, jako na světě. Cha, chá.